



17 I K S K 1 9 9 3 2 0 1 0

Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska

Beňo Jozef  
Bielik Róbert  
Černý Stanislav  
Hryc Andrej  
Chabadová Marta  
Kahoun Karol  
Kavecký Tibor  
Klein Oto  
Klíučik Peter  
Kocianová Jana  
Korkoš Ludwik  
Krónerová Zuzana  
Mauréry Zuzana  
Mináčová Zuzana  
Nagy Peter  
Rapoš Dušan  
Veselý Milan



ARTEM o.z.

Spoločnosť ARTEM s podporou Ministerstva kultúry a cestovného ruchu SR  
Association Artem with the support  
from the Ministry of Culture and Tourism of the Slovak Republic



Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska  
Identification Code of Slovakia IV.  
17 artists of Slovakia  
17 years of Slovakia

Výstava sa koná vo výstavných priestoroch  
Slovenského rozhlasu, Mýtina 1, Bratislava  
20. septembra - 8. októbra 2010  
Kurátor: PhDr. Ľuboslav Moza

The exhibition will be put into life in  
the Slovak radio Gallery, Mýtina 1, Bratislava.  
20<sup>th</sup> September - 8<sup>th</sup> October 2010  
Curator: PhDr. Ľuboslav Moza

Už po štvrtýkrát sa svetová verejnosť stretáva v Európe s ojedinelým projektom IDENTIFIKAČNÝ KÓD SLOVENSKA, ktorý sleduje šírenie kultúrnych hodnôt, ochranu a rozvoj kultúrneho dedičstva. Kladie dôraz na identitu človeka, národa, sveta v ktorom žijeme. Na jedinečnosť a originalitu pôvodnej domácej umeleckej tvorby.

Kultúra je na celom svete jediným identifikačným kódom každého národa. Ona reprezentuje rôznorodosť, ušľachtilosť a vyspelosť národov celého sveta. Slovenskej kultúre vkladali po stáročia veľké hodnoty tisíce umelcov. Dnes sú v ich dielach uložené ojedinelé záznamy o krajine a ľuďoch. Každý národ má v každej dobe umelecké osobnosti, ktoré otvárajú nové, nepoznané sféry poznania a vnímania. Ľudí, ktorí vedia umelecky vyjadriť, že život je krásny a má zmysel.

Identifikačný kód Slovenska je dlhodobý projekt s každoročnou periodicitou. Na základe návrhov odborníkov a komisie predstavuje tvorbu renomovaných umelcov. V podstate by sa nemalo zabudnúť na nikoho z nich. Bez nich by naša kultúra a s ňou aj vývoj našej civilizácie nešli tak ako ich poznáme dnes. Naša prítomnosť by bola bez continuity umeleckého vývoja čiastočne iná. Slovenské umenie má jednu veľkú základňu s rôznymi hodnotovými rovinami. Toto umenie je a zostane trvalým nositeľom identifikačného kódu tejto krajiny. Originality, existencia a života v rámci jednotnej Európy. Každý z nás je súčasťou veľkého umeleckého pohybu, bez ktorého by nebolo vývoja. A bez kvalitnej tvorby stovák, tisícov našich umelcov by nikdy nevznikli jedinečné, i svetové diela. Umenie je pestré, ako je rôznorodý vkus ľudí. Zúčastneným umelcom je udelené ocenenie "Nositeľ Identifikačného kódu Slovenska"

Already for the fourth time the wide public meets with in Europe unique project Identification code of Slovakia, which aims to spread cultural values, protection and development of cultural heritage. It puts the emphasis on identity of man, nation, world we live in. On singularity and originality of the authentic domestic art work.

In the whole world the culture is the only identification code of each nation. It represents heterogeneousness, nobility and maturity of the world nations. Thousands of artists invested great values into the Slovak culture for centuries. Today exceptional records of the country and people are kept in their works. Each nation has its art personalities opening new, unknown spheres of knowledge and perception in each time period. They are people who can aesthetically express the beauty and sense of life.

Identification code of Slovakia, is a long-term project with yearly periodicity. On basis of proposals of experts and a committee it presents works of reputable artists. Essentially none of them should be left behind. Without them our culture and civilization would not be like we know it. Our presence would be partially different without continuity of artistic evolution. Slovak art has one strong fundament with various value levels. This art is and remains a permanent keeper of the identification code of this country. Of originality, existence and life within the united Europe. Each of us is a part of great movement of art, without which there would be no development. Without quality work of hundreds and thousands of our artists there would never arise the exceptional and world-known works. The art is like a patchwork as well as tastes of people differ.

Participating artists are awarded the "Identification code of Slovakia" prize.

Narodil sa 4. júna 1930 v Muráni. Absolvoval Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave v roku 1955.

Jozef Beňo je nesporne jednou z osobností slovenskej maľby druhej polovice XX. storočia. Bravúrny kresliar prírody a slovenského kraja, predovšetkým z okolia rodného Muráňa. Neustále sa k nemu vracia. V šesťdesiatych rokoch ho nazývali novoromantickým mágom. Jeden z najtalentovanejších slovenských umelcov.

Snáď aj pre silné čítanie vlastnej identity k domovine, ku krásy prírody, jej nádhernej architektúre a životu. Jeho obrazy sú plné poézie. Tá nesporne patrí krajine i ľuďom. Prestupuje nimi symbolizmus a úprimná, čistá alegória. Práve na týchto základoch buduje neskôr svoj charakteristický výtvarný prejav, zodpovedajúci moderne. Linearita, kultivovaná farebnosť, istá linka. A nekonečné bohatstvo námetov. Vo voľnej i monumentálnej maľbe.

Prvú samostatnú výstavu mal v roku 1962 na bratislavskej Malej scéne. Mala veľký úspech. V päťdesiatych rokoch vystavoval s Galandovcami. Maliarskou tvorbou medzi nich patrila. V roku 1967 vstúpil do jednej z najvýznamnejších výtvarných skupín na Slovensku, do Kontinuity. Zúčastnil sa všetkých jej výstav. Z najznámejších autorových prác v architektúre sú nástenné maľby v sále kultúrneho domu v Muráni, mozaika v učilšti spojov v Bratislave – Krasňanoch a výtvarné riešenie internátu v Dome rekreácie v Bratislave. Pripravil viaceré samostatné výstavy, zúčastnil sa desiatok kolektívnych výstav. Jeho práce sú zastúpené v reprezentačných galerijných fondoch a u súkromných zberateľov. Žije a tvorí v Bratislave.



# Róbert BIELIK

Identifikačný kód Slovenska IV.

17 umelcov Slovenska

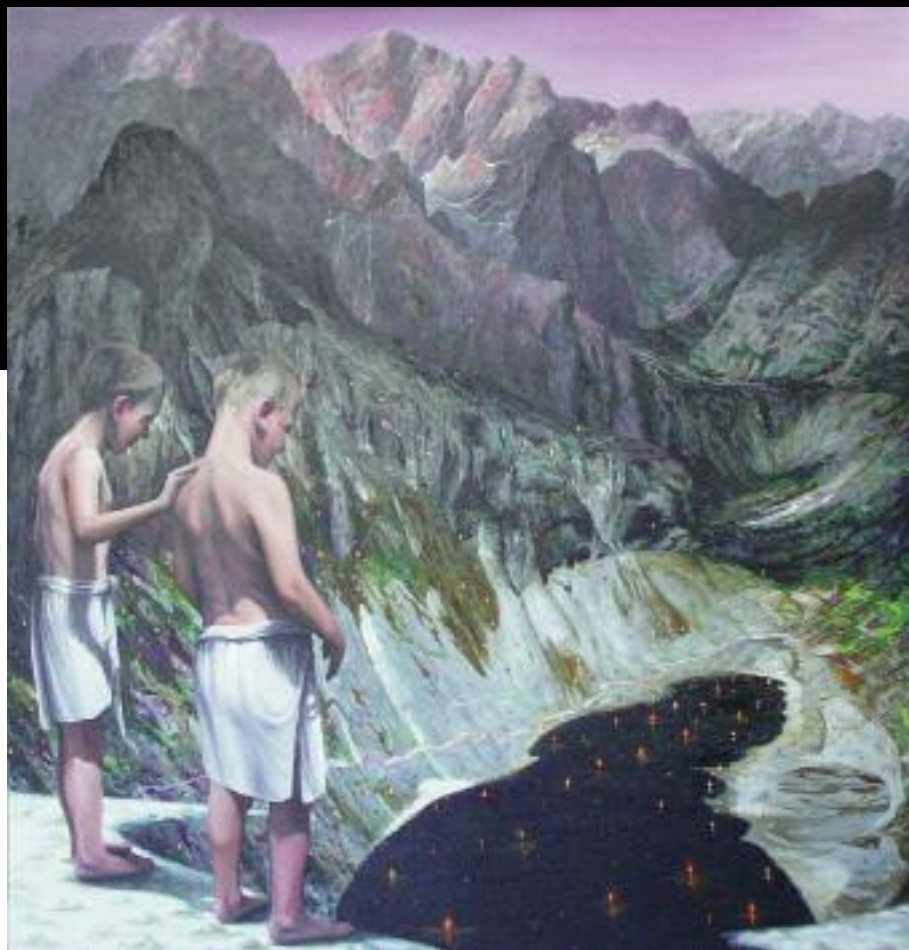
17 rokov Slovenska

Narodil sa 15. 9. 1963 v Leviciach. V roku 1993 ukončil štúdium na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení.

Robert Bielik je jedným z najsuggestívnejších a nesporne aj najvýznamnejších maliarov dneška. Tvorca vážnej romantiky krásy a kontrastov. Každé jeho dielo je príbehom. Divácky prístupným, zdánlivo ľahko pochopiteľným. Pre jeho hĺbku v človeku zostáva silný zážitok.

Autor používa výrazové prostriedky i techniky rukopisov starých majstrov. Obsahový prelom k dnešku je však dokonalý. Krása a záhadnosť. Nevysnívané nadreálne v tomto svete. Plamienky tatranských plies, vpád tigrov do Bratislavy, monumentálne scény z mnohofigurálnej Indie a Číny. A záhady ľudskej tváre. Jej tisíce výrazov. V mnohých obrazoch má hlboko skrytý chápaný, ironizujúci, usmievaný nadhľad. Mnohé bojujú o naše prežitie. Ako človek a dieťa.

Diela Roberta Bielika vstúpili do nášho života ako žiadne iné. Nebadane, silne a navždy nezabudnuteľne. Je vysokoškolským pedagógom a básnikom, spisovateľom. V roku 1991 vydal básnickú zbierku „Spiny na inom nebi“, o rok neskôr „Rehoľa márnomyseľných bratov“, v roku 1996 „Prenášanie grálu“, zbierku „Mandragora“ v roku 1997, „Mesačný brat“ v roku 1999 a „Vlčí ruženec“ v roku 2003. Prozaické dielo „Ukrižuj sa“ mu vyšlo v roku 1996 a vo vydavateľstve Petrus mu vyšli knihy „Gompa - Kláštorňý denník“ (2000) a „Sansilia“ (2006). Autor pripravil viaceré samostatné výstavy. Maľuje rozmerné olejové plátna i malé komorné diela, ktoré sú často skúmaním možností obrazu. Obsah je v jeho tvorbe konceptom a koncept obsahom. Jeho diela sú v galerijných zbierkach a v zbierkach súkromných zberateľov. Žije a tvorí v Bratislave.



Ohnky v zamrznutej kotline, olej, 150x140, 2009

# Stanislav ČERNÝ

Narodil sa 10. mája 1956 v Bratislave. Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave absolvoval v roku 1981.



*Mr&Mrs Récamié, 190 x 200 cm - akryl, olej, plátno, 2009*

Výtvarné dielo Stanislava Černého je v súčasnom slovenskom umení nielen ojedinelé, ale predovšetkým podnetné. Každým jeho obrazom prechádza úsmev bytia, ľahkosť tvorby a povrchnosť ľudského života. Keď však začne v jeho obraze ľudský zrak skladať lineárne štruktúry kresebných či maľovaných prvkov, predmetov a figúr, keď začne vnímať farebnosť, jednoduchosť a prázdnotu, uvidí a precíti nepoznané. Veľkosť bytia a malosť existencie. Detský dospelú kresbu. Podnety a námety, na ktoré prichádzame v živote vždy až neskôr.

Autor pracuje s archetypmi na kultivovanej obrazovej ploche. Jeho humor nie je až tak čierny ako smutný. Absurdnosť je často kráľovnou života a tiež autorových obrazov. Je v nich podnet, irónia, ušlachtilosť i náznak zbytočnosti. Autorove obrazy sú jedným z mnohých objavov umenia Československa osemdesiatych rokov. Doba transavantgardy. Už rozvinutej postmodernity. V jeho diele sa prelínajú podnety iných umeleckých druhov. Ale aj iných kultúr, kde tou nosnou zostáva stále objavovanie vlastného domu. Doménu v autorovej tvorbe je biologický svet, mýty o človeku a dnešná žena.

Po ukončení vysokoškolských štúdií vstupuje do výtvarného života ako výnimočný kresliar. S kresbou pracuje dodnes, aj v rozmerných olejových plátnach. Využíva ju aj vo filmovej animácii. Okrajovo sa venuje tvorbe objektov. Autor pripravil viaceré reprezentačné samostatné výstavy. Zúčastnil sa desiatok kolektívnych výstav u nás i v zahraničí. Je rešpektovaným výtvarným umelcom. Stano Černý maľuje na veľké obrazové plochy. Jeho menšie plátna koketujú s kresbou. Obrazy autora sú v štátnych galerijných i súkromných zbierkach. Žije a tvorí na Slovensku a v posledných rokoch aj v Mexiku.

# Andrej HRYC

Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska

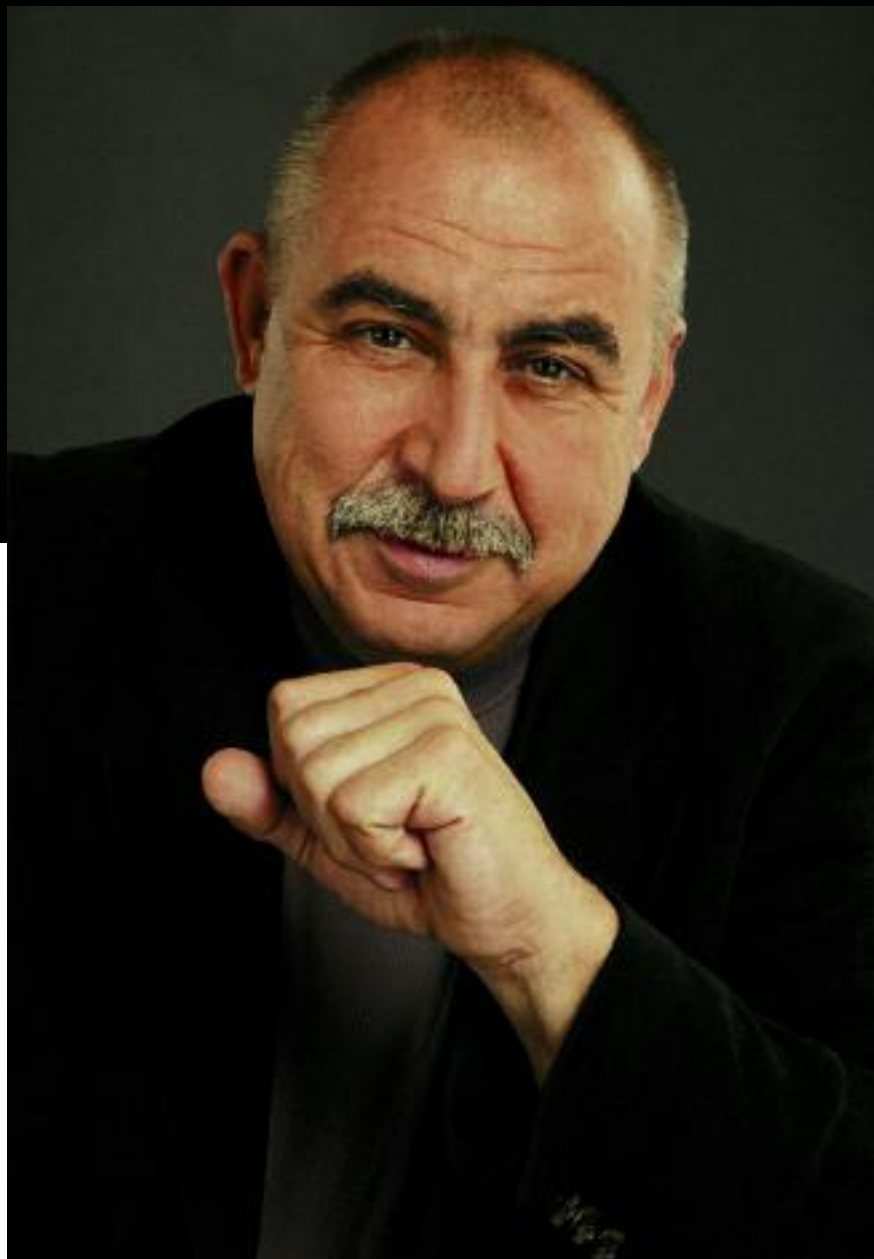
Narodil sa 30. novembra 1949 v Bratislave. Vysokú školu múzických umení v Bratislave absolvoval v roku 1971.

Je výraznou osobnosťou slovenského hereckého umenia. Má charakteristické hlasové zafarbenie a originálny tvorivý prejav. Herecké postavy vytvára spontánne, prirodzene a s neopakovateľným umeleckým nadhľadom. Andy Hryc má všestranný herecký talent uznávaný a rešpektovaný u nás i v zahraničí. Postavy, ktoré stvára, sú často charakterovými, a jednými z nositeľov deja. Vynikajúco vyjadruje ich vnútornú zložitosť, hodnotu i problematiku.

Po absolvovaní vysokej školy začal Andy Hryc formovať svoj profesionálny herecký profil v košíckom štátnom divadle. Desiat rokov (do roku 1990) bol členom bratislavskej Novej scény. Na tomto javisku vytvoril množstvo významných hereckých postáv.

Vždy ho však fascinovala kultúra ako celok. Aj preto otvoril v už v roku 1991 pod bratislavským hradom Drink in Gallery, komornú galériu, kde doposiaľ vystavuje tvorbu významných osobností výtvarného sveta. V rokoch 1992 – 2005 bol generálnym riaditeľom a predsedom predstavenstva rádia Twist. Toto rádio patrilo medzi najpočúvanejšie vďaka výbornej volenej programovej stratégii, reálnemu hodnoteniu politických i spoločenských javov, ktoré sa v tomto čase odohrávali. A vďaka výbornej hudbe, ktorú hralo. V tom čase bol zároveň prezident Asociácie nezávislých rozhlasových a televíznych staníc. A stále úspešne hral, s hereckým majstrovstvom jemu vlastným, desiatky postáv vo filme, televízii, rozhlase a dabingu.

Od roku 1998 bol vymenovaný vládou Seychelskej republiky za Honorárneho konzula na Slovensku. V rokoch 1999 až 2002 bol poradcom ministra kultúry. Od roku 2002 bol riaditeľom divadla Nová scéna v Bratislave. Andy Hryc vytvoril nezabudnuteľné herecké postavy vo viac ako 50 hraných filmoch, vyše dvesto televíznych inscenáciách, asi v osemdesiatich divadelných predstaveniach a nahovoril viac ako 2000 postáv v dabingu. K tým najznámejším filmom patrí Alžbetin dvor (televízny seriál, 1986), Pehavý Max a strašidlá (1987), Utekajme už ide (1987), Teta (sedemdielny seriál, 1987), Kamarát do dešte (1988), Na krásnom modrom Dunaji (1994), Pasáž (1997), Rivers of Babylon (1998), Černí baroni (2004), Frankenstein (2004), Bathory (2008), v roku 2010 Haberman a desiatky ďalších. V roku 1985 dostal Cenu literárneho fondu. V roku 1999 bol nominovaný na Českého leva. Žije v Bratislave.



# Marta CHABADOVÁ

Narodila sa 2. marca 1950 v Bratislave. V roku 1976 ukončila Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave.



*Jeseň II. olej, 80x100 cm, 2008*

Tvorba Marty Chabadovej má harmonickú vývojovú cestu, ktorá vedie k jej dnešným tvorivým úspechom. Začína maľovaním krajiny, s jej farebným a kompozičným vrstvením okamihu videného. Často v technike pastelu. V pohľadoch na krajinu experimentuje. Zobrazuje ju topograficky, inokedy akoby pohľadom z lietadla, alebo v maximálnom priblížení jej jediného výseku. Po skúsenostiach so surreálnymi a imaginatívnymi momentmi a s krásou olejovej farby sa prepracovala k svojskému, voľnému rukopisu. Ním maľuje rodnú krajinu detstva, a jej zmeny. Civilizáciu prírody. Jej lesy a vrchy sú dnes iné. Aj autorka ich vníma inak. Vo vážnej, tichej veľkoleposti. A stále s úctou.

Veľkým zážitkom pre jej tvorivé cítenie bola návšteva Japonska. Odtiaľto k nej dodnes prichádzajú podnety a myšlienky o prírode a ľudskej existencii. Každý autorčin obraz ukrýva malé prekvapenia. Vďaka nim zaujme a vie fascinovať diváka po celý čas jeho existencie. Jej obrazy majú totiž vnútorný život. Lebo maliarka je náročná k vlastnej tvorbe a tým aj k divákovi. Preto sú jej diela divácky vzácne a vyhľadávané.

Marta Chabadová vytvorila originálny a príťažlivý cyklus obrazov, ktorý i naďalej tvorivo rozvíja. Jej maľba krajiny je ojedinelá. V určitom období svojej tvorby sa úspešne venovala aj textilným technikám. Pripravila desiatky samostatných výstav, u nás i v zahraničí sa zúčastnila množstva kolektívnych výstav. V roku 2004 dostala v taliansku prestížnu cenu poroty, v roku 2005 talianske ocenenie Linea d' Oro, v roku 2008 špeciálnu cenu kritiky a v roku 2010 na talianskej súťaži Perla Dell' Adriatico špeciálnu cenu medzinárodnej poroty a iné ocenenia. Diela autorky sa nachádzajú v galerijných i súkromných zbierkach doma i v zahraničí. Žije a tvorí v Bratislave.

# Karol KAHOUN

Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska

Narodil sa 13. septembra 1930 v Bolerázi. Absolvoval štúdium na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Karol Kahoun nesporne patrí k popredným a významným vysokoškolským pedagógom so zameraním na výtvarné umenie. Je uznávaným umenovedcom. Jedným z mála, ktorí sa systematicky špecializujú na výskum a interpretáciu stredovekej gotickej architektúry na Slovensku.

S mimoriadnym zaujatím sa venoval a naďalej sa zaoberá najmä špecifikami nášho umelecko-historického a kultúrneho dedičstva.

Publikoval 8 monografických a syntetických knižných publikácií o slovenskej gotike a slovenskom sochárstve. Bol kurátorom a garantom významných monografických, celoslovenských a medzinárodných výstavných expozícií doma i v zahraničí. Je autorom niekoľkých desiatok vedeckých štúdií a kníh, publikoval viac ako 200 článkov, zostavil okolo 50 výstavných katalógov. Doc. PhDr. Karol Kahoun, CSc. sa vo vysokoškolskej výučbe koncentroval predovšetkým na najstaršie dejiny európskeho umenia a umenie na Slovensku. Bol mimoriadne dobrým pedagógom. Prednášal so zaujatím a s odborným prehľadom. S veľkým ľudským potenciálom, schopnosťou odovzdať a predovšetkým naučiť. U študentov patril vždy medzi tých najlepších. V rokoch 1957 až 1995 prednášal ako vysokoškolský pedagóg na odbore dejín umenia Filozofickej fakulty Univerzity Komenského, kde bol v rokoch 1989 – 1995 vedúcim katedry Veda o výtvarnom umení. Prednášal aj na ďalších katedrách školy, na VŠMU (katedra sočnického výtvarníctva) a na katedre dejín a teórie umenia FF Trnavskej univerzity (1995-2010).

Od polovice 60-tych rokov je riadnym asociatívnym členom medzinárodnej organizácie výtvarných kritikov A.I.C.A. pri UNESCO. V rokoch 1995-2005 bol predsedom umelecko-historickej spoločnosti pri SAV. Je držiteľom Radu Ľudovíta Štúra II. triedy (2005). V širšom stredo európskom rámci je jeho pedagogická a publikačná činnosť hodnotená s uznaním. Žije v Bratislave.







*Univerzum 11, epoxyd, v 33 cm, 2000*

Narodil sa 23. februára 1930 vo Visolajoch. Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave absolvoval v roku 1954.

Tibor Kavecký patrí medzi výnimočné osobnosti slovenského výtvarného umenia. Jeho tvorba má základ v komornej a monumentálnej plastike. Nosnú, realistickú podstatu ľudskej figúry v tvorivom vývoji postupnou štylizáciou zjednodušoval, aby dal vyniknúť jej výrazu a znakovým symbolom. Fascinovala ho postava a tvár ženy. Jej vnútorný život sochársky umocňoval s dôrazom na jej vonkajšiu krásu. Neskôr začal rozvíjať abstraktné variácie jemne perforovaného oblého tvaru. Autor vytvoril taktiež pozoruhodné maliarske dielo.

Celá jeho tvorba má pôsobivú silu podnetov domova a detstva. Je úctou k životu a k ľudskej existencii. Aj dnes ju rozvíja do jemu vlastnej moderny, ktorú zakladá na perfektnom ovládaní technologických postupov a citovom prežitku každého vytvoreného diela.

Tvorba Tibora Kaveckého je súčasťou toho najlepšieho a najtvorivejšieho v slovenskom výtvarnom umení od polovice XX. storočia. Odborníkov i verejnosť zaujal už podnetnou bratislavskou samostatnou výstavou v roku 1966.

Z jeho monumentálnych realizácií k najvýznamnejším patrí Pamätník SNP v Novákoch (1964), Fontány s plastikou v Bojniciach a Prievidzi (1965, 1967), Socha P. O. Hviezdoslava na Orave (1983), Mramorová fontánová plastika Kráľova Hoľa v Martine (1986), štyri kamenné reliéfy v Kultúrnom stredisku a divadle v Komárne (1986) a ďalšie. Je držiteľom niekoľkých ocenení. Patril k najvýznamnejším členom progresívneho spolku Kontinuita, s ktorým sa zúčastnil všetkých výstav. Autor sa zúčastnil mnohých samostatných a kolektívnych výstav u nás i v zahraničí. Jeho obrazy sú vo viacerých galerijných i súkromných zbierkach. Žije a tvorí v Bratislave.

# Oto KLEIN

Identifikačný kód Slovenska IV.

17 umelcov Slovenska

17 rokov Slovenska

Operný spevák Oto Klein sa narodil 23. septembra 1974 v Bratislave. Spev študoval na bratislavskej Vysoké škole múzických umení.

Oto Klein patrí medzi veľkých operných spevákov na scéne dnešnej slovenskej vážnej hudby. L'ahko a vnímateľne spieva koncertné árie. S neopakovateľným hereckým nasadením, profesionalitou a istotou vystupuje v operných predstaveniach na scénach významných svetových divadiel. Je významnou osobnosťou rešpektovanou v celom kultúrnom svete. S hudobným vzdelaním a príjemne zafarbeným tenorom začal od roku 1999 na doskách opery SND svoju mimoriadne úspešnú spevácku kariéru. V sezóne 2004/2005 debutoval vo viedenskej Štátnej opere (postava Almaviva v opere Barbier zo Sevilly) a v Zúrichu (v opere Predaná nevesta postavou Jeníka). V tom istom roku stvárnil postavu Rosilona v novej produkcii Veselej vdovy vo Viedenskej Volksoper a postavu Ottavia vo festivalovej produkcii Mozartovho Dona Giovanniho.

V sezóne 2005/2006 debutoval v Štátnej opere v Drážďanoch (v opere Talianka v Alžír) a v Teatro San Carlo v Neapole. V roku 2006/2007 opäť hosťoval vo viedenskej Štátnej opere (opera Barbier zo Sevilly), na doskách opery francúzskeho mesta Nice (opera Don Pasquale) ako aj v Haydnovom Pauken - Messe v Drážďanoch. Spieval vo väčšine operných domov Európy. Vo Francúzsku absolvoval koncertné turné s Orfovou Carminou Buranou a v Rakúsku s Dvořákovou Stabat Mater. S Čarovnou flautou od Mozarta a Rossiniho Barbierom zo Sevilly absolvoval sériu predstavení vo významných divadlách Japonska. Pripravil úspešné koncertné turné po Mexiku.

Spolupracoval s viacerými renomovanými dirigentmi ako Rafael Fruhbeck de Burgos, Fabio Luisi, Vladimír Jurowsky, Tomáš Netopil, Kazushi Ono, Jerzy Semkow, Stefan Soltesz a Ralf Weikert. Je stálym hosťom budapeštianskej Štátnej opery, Opery SND a Slovenskej Filharmónie v Bratislave, pravidelne účinkuje v Štátnej opere Praha a Opere ND Brno. V roku 2008 účinkoval v Teatro Regio v Turíne v produkcii Carmina Burana a v Prokofievovom Hráčovi debutoval v Deutsche Staatsoper Berlín ako aj v prestížnej milánskej La Scale. Umelec žije v Nových Zámkoch.





Obráz č. 9, 70x90 cm, 2006



Obráz č. 7, olej, 100x120 cm, 2005

Narodil sa 16. marca 1953 v Bratislave. Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave absolvoval v roku 1980.

Peter Klúčik je umelec osobitý, originálny, jedíný a jedinečný. V slovenskom výtvarnom umení vytvoril nový umelecký svet nepoznaného, nového a zvláštneho. Predstavil nám prírodu a život v nej ako ich nepoznáme. Fantáziu, imagináciu, lenivosť, hravosť. Autor je známy predovšetkým voľnou grafickou tvorbou. Okrem klasickej komornej grafiky vytvára aj veľké grafické listy, na ktorých naplno rozvíja svoje svety. Je v nich perfektná práca s grafickými technikami a postupmi. Zložité kompozície s nadšením pre rozmar, iróniu i zázrak.

Toto nadšenie pre život, ktoré cítiť v každom jeho diele, je logickou súčasťou jeho knižných ilustrácií. A rozmerných olejových obrazov. Umelecove umenie je známe a cenené u nás i vo svete. Pre tú skutočnú tvorivú hĺbku, ktorú sa podarí dosiahnuť málokomu.

Peter Klúčik je členom Združenia grafikov G-bod. Diplomoval ilustráciami k svetoznámej Alici v krajine zázrakov. V roku 1984 ilustroval knihy A. Tolstoj, Zlatý Klúčik, alebo Buratinove príhody a A. C. Doyle, Stratený svet, v roku 1985 knihu od A. Lindgrenovej, Pipi dlhá pančucha, a v roku 1992 známy román D. Defoe, Robinson Crusoe a mnohé ďalšie. Cenu za najkrajšiu knihu roka obdržal v rokoch 1984, 1987, 1990, 1991, v roku 1990 dostal cenu vydavateľstva Slovenský spisovateľ a o rok neskôr vydavateľstva Mladé letá. Je držiteľom ceny na Medzinárodnom Bienále ilustrácií v Barcelone (1990) a ceny Ľudovíta Fullu (1994). Zúčastnil sa viacerých samostatných a kolektívnych výstav u nás i v zahraničí. Jeho diela sa nachádzajú v domácich i medzinárodných galérijnych i súkromných zbierkach. Žije a tvorí v Bratislave.

# Jana KOCIANOVÁ

Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska

Narodila sa 8. júna 1946 v Šaštíne-Strážach. Po maturite začala študovať farmáciu, ale po víťazstve v Zlatej kamere vymenila študentské lavice za spev.

Spev Jany Kocianovej je vďaka jej kreativite, osobitej farbe hlasu i úžasnému číteniu ojedinelý nielen v rámci Slovenska. Umelkyňa je svetovou speváčkou. Vychádza z tradície ľudových a rómskych piesní, z černošského džezu a soulu. Na tomto základe si formovala vlastný spevácky prejav. Spevácku kariéru, ktorá je mimoriadne bohatá na výsledky. Tvorí ju silná energia osobnosti a mimoriadna danosť vnímania hudby. Schopnosť vyjadriť sa novým, originálnym speváckym výrazom v pomerne rozsiahlom spektre populárnej hudby.

S Gershwinovou „Summertime“ v roku 1968 suverénne vyhrala televíznu súťaž Zlatá kamera. Oficiálne tak vstúpila na profesionálnu hudobnú scénu. Nasledovalo trojročné spevácke turné po západnej Európe. Po návrate sa zúčastňuje hudobných festivalov, z ktorých sa vracia s cenami.

V roku 1973 jej vychádza prvá LP platňa. Ľudia si začínajú spievať jej piesne „Zahod' starosti“, alebo „Nekonečná láska“. Účinkovala v Tatra Revue, spolupracovala s orchestrom Juraja Veľčovského, Jozefom Lauferom a Novým Tradicionálom. V roku 1974 dostala striebornú bratislavskú lýru. Spoluúčinkovala na koncertoch Karla Gotta. A nahrávala vlastné malé a veľké platne. Nakladateľstvo Opus jej udelilo Zlatý erb. Z tretej sólovej platne znie tradiciónal dvadsiaty a tridsiaty rok a krásny spirituál. Jej popularita rástla.

V roku 1975 štartoval jej prvý vlastný, hudobne i režijne veľmi silný koncertný program, na ňom mohli po rokoch zákazu vystupovať M. Lasica a J. Satinský, ktorým sa týmto otvorila dovtedy zavretá cesta. V réžii Jána Roháča, so skupinou Kývadlo, mal 200 repríz. S bratmi Gondolánovcami pripravila program cigánskych piesní. Pieseň „Pár nôh“ dostala v roku 1976 Zlatú bratislavskú lýru. Pripravovala vydanie veľkej platne v USA. Na jej štvrtej platni boli ľudové piesne s hudbou Farkašovcov. V osemdesiatych rokoch XX. storočia jej originalita a aktivita neúfika. Ustavičná zmena jej dávala vzácnosť speváckeho majstrovstva. Zúčastňovala sa desiatok koncertných i súťažných vystúpení v krajinách východného bloku, na západe i ďalekom východe. Po Československu cestovala s programom „V prítmi“ so skupinou Kývadlo. Naspievala niekoľko krásnych duetov so speváckymi osobnosťami. Vydala ďalšiu veľkú platňu cigánskych piesní s Jánom Berkym Mrenicom. V deväťdesiatych rokoch spievala spirituály, jazzové piesne a gospel. V roku 2000 jej vyšlo CD Evanjelium v spolupráci s kazateľom Jánom Sucháčňom. Umelkyňa a jej nádherný alt. Koncertuje, nahráva, spieva. S energiou objavuje nové, chcené a dosiahnuteľné. Žije a tvorí v Bratislave a v Modre.





*Kompozícia plastík, drevo, 1965 - 67*

Narodil sa 17. januára 1928 v poľskej Čiernej Hore, zomrel v roku 1992. Študoval na pražskej Vysoké škole umelecko-priemyselnej, ktorú ukončil v roku 1951.

Doménou tvorby Ludwika Korkoša bol človek. Slovenský ľudový ornament v drevenej plastike. Zdobivá bohatosť kroju slovenskej ženy. Pôsobivá znakovosť ľudovej architektúry. Vďaka týmto vyjadrovacím prostriedkom má jeho tvorba osobitý autorský rukopis, charakteristicky vpisovaný do posvätného sochárskeho materiálu, do dreva.

To, že umelec vytvoril stovky komorných, často kolorovaných drevených plastík, mu prinieslo slávu i úprimné uznanie. Preto jeho tvorbu poznajú ešte aj dnes na celom Slovensku i v zahraničí. Umelec vytvoril množstvo originálnych diel.

Okrem dreva vtlačal charakter svojho rukopisu i do kameňa a kovu. Tak vznikli desiatky monumentálnych realizácií. Autorova tvorba je venovaná životu Slovenska. S jeho emóciami, pravidelným rytmom drapérie, obľobou dreva, dôrazom na detail a ľudský kolobeh života.

Umelec bol dlhé roky pedagógom na SUPŠ v Bratislave. K jeho najznámejším monumentálnym realizáciám patria. Drevorubači (drevený reliéf, 1951, Praha), Marína (bronz, 1958, Prievidza), Slovenská matka (1962, Hlohovec), Mladosť (drevo, 1966, Bratislava), Pamätník Slovenskej republiky rad (1960-1975, Prešov), Balady (drevo, 1982, Tatranské Matliare) a mnohé ďalšie. V druhej polovici šesťdesiatych rokov bol členom významnej skupiny Kontinuita, s ktorou sa zúčastnil všetkých výstavných podujatí. Svoju rozsiahlu tvorbu predstavil na desiatkach domácich i zahraničných výstav. V roku 1979 dostal titul Zaslúžilý umelec. Umelecova tvorba v tej jeho dynamickej, lyrickej a vzrušujúcej podobe nemá nasledovníka. Je v nej zapísaná významná časť histórie Slovenska.

# Zuzana KRÓNEROVÁ

Identifikačný kód Slovenska IV.

17 umelcov Slovenska

17 rokov Slovenska

Narodila sa 17. apríla 1952 v Martine. Bratislavskú Vysokú školu múzických umení absolvovala v roku 1974.

Po skončení štúdia začala hrať v trnavskom Divadle pre deti a mládež. Od roku 1979 bola členkou bratislavskej Novej soény. Jej prejav má v sebe od začiatku jej umeleckej kariéry veľkú osobnostnú silu výrazu, založenú na mimoriadnom talente. Umelkyňa patrí medzi tie herecké osobnosti, ktoré na javisku vnímame, aj keby nehrali. Jej príchod na scénu je príchodom herečky umenia. Je naozaj jednou z mála osobností, ktoré diváka svojimi výkonmi rozochvievajú, ktoré očíť, nielen vidieť a počuť. Po jej odchode zo scény je na nej, napriek ďalšiemu deju, určité prázdno. Stretnúť sa s takýmto herectvom je sviatkom. Hrala v mnohých televíznych inscenáciách, a postupne aj vo filme. S otcom Jozefom Krónerom si zahrala v krásnej rozprávke Vymenená princezná a v televíznej komédii Mišo.

Ako výrazná herecká osobnosť vstúpila do povedomia divákov cez seriál Vivat Beňovský a komédiu Ženský zákon. Jedinečné herecké majstrovstvo predviedla v televíznom filme Nevera po slovensky. Pre Zuzanu Krónerovú je divadlo zdrojom invencie a možností bezprostrednej komunikácie s divákom. Herectvo je nenahraditeľnou kapitolou svetovej kultúry. Vďaka bezprostrednému kontaktu, umeniu okamihu, hľadaniu identity a tvorivosti v objavovaní nových významov na každom predstavení.

Od začiatku deväťdesiatych rokov je členkou divadla Astorka. Diváci ju obdivovali v predstaveniach Rómeo a Júlia, Pred odchodom na odpočinok a v desiatkach ďalších hereckých kreáciách. Krásne úlohy stvárnila i na doskách Slovenského národného divadla i Národného divadla v Prahe. Originalitu a osobitosť jej hereckého majstrovstva preberá stále častejšie film a televízia. Jej charakteristický hlas prepožičiava filmovým postavám v dabingu. Vzácné úlohy predstavila v českých filmoch Puspendo, Šťastie, Václav a v mnohých ďalších. Nedávno sme mohli jej herectvo obdivovať vo filme Cinka Panna, Habermanův mlyn a v týchto mesiacoch je to film Mamas and Papas. Je držiteľkou prestížneho filmového ocenenia Český lev, za herecký výkon vo filme Divoké včely (2001). Umelkyňa vie pôsobivo spievať, miluje šansón. Prednáša na bratislavskej VŠMU. Žije v Bratislave.



# Zuzana MAURÉRY



Narodila sa 23. septembra 1968 v Bratislave. Vysokú školu múzických umení v Bratislave absolvovala v roku 1990.

Desať rokov vystupovala na doskách Radošinského naivného divadla. Hrala, spievala a tancovala v štrnástich predstaveniach. S tvorivým nasadením pre ňu vlastným. Tu si získala srdcia divákov, vyprofilovala sa ako herečka veľkého a všestranného talentu. Na iných scénach si osvojila pravidlá muzikálového herectva, v ktorom dosahuje až dodnes najvýraznejšie úspechy. Bolí to najmä úlohy v predstaveniach Kabaret (Divadlo Astorka), Ples v hotely Savoy (Nová Scéna), a Mníšky (Theatro G – Dur).

Začiatkom tohto tisícročia bol záujem o muzikál na vzostupe. A umelkyňa sa mu venovala s plným nasadením, na našich i českých javiskách. Niekoľko rád horúce, či Donaha (Nová Scéna), Pomáda, Vlasy. Dostáva cenu Literárneho fondu.

Nezabúda však ani na klasickú činohru, kde zanechala v divákoch trvalý dojem v Hamletovi (divadlo Aréna) a hre Sekretárky (malá scéna Národného divadla). Zuzana Mauréry prepožičiava svoj hlas v dabingu, najmä kresleným postavičkám. Hrala vo filmoch Čierna pani, Quarteto, Horím vo vetre, Návrat bocianov a ďalších. S veľkým úspechom absolvovala náročné angažmá vo viedenskom Raimund Theater v muzikálových predstaveniach.

Zuzana Mauréry vie vďaka svojmu talentu divákov prekvapiť. Nielen situačným zhostením sa možností, ktoré divadlo ponúka, ale hereckým prejavom, ktorý jej dáva charakter zreljej, dobrej umelkyne. Jej prítomnosť na javisku je vždy vnímaná s veľkým záujmom. Lebo vie hrať. Presvedčivo, s nadhľadom a zároveň spontánne, osobnostne. Jej úloha v televíznom seriáli Odsúdené je herectvom vyspelej herečky, ktorá postupne dosahuje ten pomyselný vrchol herectva, po ktorom všetci túžia, ale dosiahnu ho len niekolkí. Hrala temer v dvadsiatich muzikáloch, významné úlohy stvárnila v dvadsiatich piatich filmoch a televíznych seriáloch. Je nesporne jednou z najtalentovanejších herečiek súčasnosti. Žije v Bratislave.

# Zuzana MINÁČOVÁ

Identifikačný kód Slovenska IV.

17 umelcov Slovenska

17 rokov Slovenska

Narodila sa 24. septembra 1931 v Bratislave. V roku 1949 absolvovala bratislavskú Školu umeleckého priemyslu.

Zuzana Mináčová je jednou z najzaujímavejších umelkýň Slovenska. Pre osobité fotografické dielo, ktoré vznikalo na pozadí jej zložitého osobného života. Do každého záberu, aj do tých, ktoré riešia zložitý problém, vkladá krásu. Dominantou jej tvorby je tok života. Človek a stromy. Všetko, čo umelkyňa stvárnjuje je novým pohľadom na hodnoty a zmysel bytia. Lebo v každej fotografii Zuzany Mináčovej je nádej a budúcnosť. To je u nej neopakovateľné a jedinečné.

Od skončenia školy pracovala vo filme ako fotografka. Začala prozaicky, fotografovaním pri natáčaní filmu Priehrada. Tu spoznala Paľa Bieleka a Dominika Tataruku. Ten jej otvoril dvere do sveta spisovateľov. „To bolo asi najšťastnejším obdobím môjho života.“ Po ďalšom životnom zlome ju v roku 1965 pozval režisér Jozef Medved' fotografovať do Juhoslávie koprodukčný film Siedmy kontinent.

Tu sa spoznala s režisérom s výrazným výtvarným talentom držiteľom Oscara, Dušanom Vukotičom, tu sa začala jej kreatívna cesta umeleckej fotografky. Už v roku 1967 otvorila na bratislavskej Malej scéne prelomovú výstavu. Po prvýkrát vystavila obrazové cykly. Cykly plné inotajov. Najúspešnejšiu výstavu tých čias predžili o niekoľko mesiacov. Nasledne ju Jindřich Chalupecký pozval do Prahy na výstavu „13 zo Slovenska“. Svoj talent uplatnila i v monumentálnej tvorbe a v televíznom scénickom výtvarníctve. Jej jedinečný, charakteristický rukopis poznať v cykle štylizovaných hereckých portrétov. Stromy sú alegóriou kolobehu života. Venuje sa fotografickej ilustrácii kníh poézie a prózy. Začiatkom deväťdesiatych rokov pracovala na projekte Spomienky na detstvo. Kultivovane, s veľkým citom pre myšlienku a príbeh sa tu vyrovnáva s minulosťou, zázračným svetom detstva, rokom 1943, keď bola so sestrou z rasových dôvodov odvečená do koncentračného tábora Osvienčim, zázraku prežitia a žitia. Doma i vo svete usporiadala viac ako 80 výstav. Dnes je fotoreportérkou Medzinárodného filmového festivalu v Karlových Varoch. Pracovala na projekte o sirovi Nicholasovi Wintonovi. Zúčastnila sa prijatia počas slovenského pobytu jej Veličenstva anglickej kráľovnej Alžbety II. Pripravuje životopisnú knihu „Spomienky sú jediné čo skutočne vlastníme“. Jej tvorba vznikala v bratislavskom ateliéri.



*Vek nevinnosti V., fotografia*



*Vek nevinnosti I., fotografia*



Identification Code of Slovakia IV.  
17 artists of Slovakia  
17 years of Slovakia

# Peter NAGY

Narodil sa 9. apríla 1959 v Prešove. Absolvoval vysokoškolské štúdium filozofie.

Peter Nagy patrí k tým umelcom, u ktorých dominuje kreativita a sila energie. Vzácná schopnosť autoreflexie bola a zostáva jedným z hnacích motorov celej jeho tvorby, snahy nezastaviť, byť stále iný, prekvapiť tým, čo sa od neho neočakáva. Celým jeho dielom prechádza vnímavosť a cit pre krásu. Spevák, skladateľ a textár. Talentovaný fotograf. Úspešný v práci s detskými speváčkami. S neobvyklou tvorivosťou a vkusom pre nich písal piesne, s nimi naspieval niekoľko hitov. Úspech celej jeho tvorby je založený na niekedy extravagantnom slove hodnota. Kvalita je v umelcovej tvorbe dominantná. A vedia to aj jeho poslucháči a obdivovatelia jeho diela. Začal to Profesor Indigo. Úspech prišiel okamžite. Ďalšie hity ho len zväčšovali. Kristínka iba spí, Láska je tu s nami, Podme sa zachrániť, So mnou nikdy nezostarneš, Sme svojí, Aj tak sme frajeri.

Už v roku 1983 získal Zlatého Diskoslávika. Jeho koncerty boli vypredané. So skupinou Indigo vydal 17 veľkých albumov. Boli najpredávanejšie na československom trhu, ale aj v zahraničí. Jeho piesne sa dodnes hrajú vo všetkých rádiách. I preto je spevák obľúbený medzi všetkými generáciami. Dvakrát získal bronzového, raz strieborného a v roku 1985 Zlatého slávika.

Hudba Petra Nagya je jedinečná. Je posolstvom ľudskosti, tým, čo má byť základom kultúry vôbec. Popri ustavičnom vývoji a tvorivom zrení si uchováva svoj osobitý charakter. Predovšetkým jedinečným hlasovým zafarbením a dôrazom na klasickú gitarovú interpretáciu. Naspieval krásne duety s osobnosťami nášho spevu. Je držiteľom niekoľkých zlatých a platinových platní. Zlatá platňa za CD „20 rokov – 20 hitů“ (2005), a za CD „Peter Nagy – Duet“ (2007). V roku 2009 absolvoval sériu koncertov v Austrálii, africkéj Keni a severnej Amerike. Keď si kliknete na internet, nájdete tisíce fotografií z autorových koncertov. Čoraz viac sa však objavujú aj jeho vlastné tvorivé diela z oblasti umeleckej fotografie. Peter Nagy je nesporne mimoriadne vnímavý a talentovaný tvorca. Vidieť to aj v jeho práci s fotografiou. Zachytáva v nej krásu a originalitu. A ich nositeľmi sú žena a príroda. Osobnosť Petra Nagya je významnou súčasťou našej kultúry. Žije a tvorí v Bratislave a v Prahe.



# Dušan RAPOŠ

Identifikačný kód Slovenska IV.  
17 umelcov Slovenska  
17 rokov Slovenska

Narodil sa 1953 v Moravanoch na východnom Slovensku. Vysokú školu múzických umení v Bratislave absolvoval v roku 1982.

Dušan Rapoš je jedným z najpopulárnejších slovenských režisérov. Dramatik, producent a hudobný skladateľ. Osobnosť slovenskej kultúry rešpektovaná v celosvetovom rozsahu. Jeho filmy zostávajú na plátnach kín a v životoch ľudí lebo sú nadčasové, stále aktuálne. Filmy Falošný princ (1984), Fontána pre Zuzanu I. (1985), II. (1993) a III. (1999), Rabaka (1989), Utekajme, už Ide! (1986), Studňa mladosti (1987), Dido (1988), F.T. (1990), Karel Kryl - kdo jsem...? (1994), Suzanne (1996) a Cinka Panna (2009) videlo milióny divákov. Fontána pre Zuzanu 3 získala na medzinárodných filmových festiváloch v americkej Atlante a Filadelfii najvyššie ocenenia. Bol režisérom a spoluautorom slávnej monodrámy Mária (1990), ktorá sa hrala niekoľko sezón v bratislavskom Teatre a s nadšením ju prijalo aj náročné parížske publikum.

Ako hudobný skladateľ skomponoval desiatky filmových a scénických hudieb. Protidrogový balet Deti Titanicu (1996) je jeho prvým celovečerným hudobno-dramatickým dielom. Vytvoril ho v spolupráci s popredným americkým choreografom Christopherom d'Amboise z New Yorku pre Balet SND. Vydal viacero hudobných nosičov, ktoré si zakladajú na kultivovanosti a náročnosti hudobného prejavu. Tenderness (1993), Anjeli hriechu (1996), Deti Titanicu (1996), Love Songs (2002), The Best of Dusan Rapos (2000), The Best of Dusan Rapos (2005) a Pietro e Lucia (2010). Koncom marca roku 2002 uviedla Slovenská filharmónia vo svojej koncertnej sieni Reduta slávnostný veľkonočný koncert Amore Vittoria, ktorý bol výberom z najnovšieho Rapošovho hudobno-dramatického diela Pietro e Lucia a bol venovaný pamiatke obetí teroristického útoku na newyorské World Trade Center. V súčasnosti pripravuje svetovú premiéru tohto diela v Prahe. Zároveň pracuje na svojej novej operno-rockovej fantázii aaaAndy!!! o živote zakladateľa pop-artu Andyho Warhola. Od októbra do decembra 2007 vysielala Slovenská televízia Rapošov 10-dielny televízny dokumentárny seriál o slovenských rockových legendách 60-tych rokov Slovenský bigbít, ktorý sa stal kultovým. Autori projektu boli ocenení Krištáľovým krídlom za rok 2008. V októbri 2008 mal premiéru jeho nový celovečerný film Cinka Panna. Na Mexickom medzinárodnom filmovom festivale bol film ocenený Zlatou palmou „za mimoriadny počin v kinematografii“. Dušan Rapoš - „umelec svojho druhu“ - patrí medzi komerčne najúspešnejších česko-slovenských režisérov. Striedavo žije v Havířově a Bratislave.





"INTOLERANCIA (inšpirované Hieronymom Boschom)"



inštalácia v budove SNM na Žiškovej 12, Bratislava december 2009 - január 2010

Narodil sa 1. decembra 1939 v Bratislave. Absolvoval bratislavskú Školu umeleckého priemyslu (1958).

Umelecké dielo Milana Veselého charakterizuje harmónia a proporčnosť, estetika a racionalita koncepcie, cit pre priestor a výraz. Avšak jeho kreativita je založená predovšetkým na talente autora, na zrelom poznaní súvislostí a vzťahov. Vo svojej tvorbe sa cielene a úspešne venuje užitočnej a propagačnej grafike, priestorovým inštaláciám výstav, dizajnu. Tvorivý prvok vnáša často v spolupráci v autorských kolektívoch. Je málo tvorcov v tejto stále nepoznanej výtvarnej disciplíne, ktorí by dosiahli v našom i medzinárodnom meradle takú pestrosť prístupov a rozsah realizácií ako Milan Veselý. Spomenieme aspoň niektoré, ani nie významnejšie, ale skôr známejšie, alebo výtvarne osobitejšie.

Medzi autorovými návrhmi a realizáciami, resp. dielčiami realizáciami výtvarných priestorových riešení nesporne treba uviesť Literárne múzeum Janka Kráľa, Múzeum ľudového umenia na ostrove Slanica (Orava), výtvarné riešenie výstav Korunovačné slávnosti, Rimania na Dunaji, Vývoj hradu Devín a Kelti na Dunaji. V rokoch 1967 - 1989 bol spoluautorom výtvarného riešenia deviatich ročníkov Bienále ilustrácií Bratislava. Bol vedúcim grafikom výstav a riešenia expozícií Agrokomplexu, a viacerých muzeálnych expozícií. Výtvarne riešil päť ročníkov výstav Trenčín mesto módy, štyri ročníky Textilných výstav v Liberci. Bol spoluautorom výstavnej grafiky a typografických riešení svetových výstav Brusel, Montreal, Osaka a ďalších pre podniky Výstavníctvo a Incheba v mnohých štátoch sveta. Z ním zostavených výstavných expozícií boli ocenené Múzeum židovskej kultúry (Bratislava, Prešov), Tragédia slovenských židov (Osvienčín) a mnohé ďalšie. Je autorom plagátov pre filmy J. Jakubiska, M. Uhra a M. Ťapáka, pre Divadlo na Korze a Novú scénu, Divadlo Astorka Korzo '90, SNG a ďalšie. Jeho rukopis nesú desiatky knižných úprav pre vydavateľstvá. Milan Veselý je renomovaným umelcom. Za svoju tvorbu obdržal desiatky ocenení. Brnenské bienále plagátu, Cena Zväzu slovenských architektov, Mladých liet, Trienále plagátu Trnava, viaceré ceny Najkrajšia kniha roka, Pamätná medaila prezidenta republiky (2001), medaila Ch. Sofera, Leader in Qualita 2004, Berlín, International Award the best Enterprise Image 2007, Bukurešť. Autor žije a tvorí v Bratislave.



ARTEM o.z.



MINISTERSTVO KULTÚRY  
A CESTOVNÉHO RUCHU  
SLOVENSKEJ REPUBLIKY



FVU

Katalóg výstavy Identifikačný kód Slovenska IV.

Napísal a zostavil: Ľuboslav Moza • Preklad: Katarína Mozová • Grafická úprava: Miloš Prekop • Vydal: Artem, o.z. • [www.artem.sk](http://www.artem.sk) • Tlač: Kníhtlač Gerthofer • 2009  
ISBN 978-80-970300-2-5